

El Gironès

ANY I

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

NUM. 8

Redacció i Administració:
PLAÇA INDEPENDÈNCIA, 16. — Ent.

Dimecres 29 de Març de 1916

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Girona, trimestre 1.50 ptes.
A fóra 2.00 "
Numero solt 0.10 "

● ● CAMPANYA ELECTORAL ● ●

Girona lluita per la seva lliberació. -- A Vilademuls la victòria està assegurada. -- La candidatura d' En Masó es la candidatura de Girona. -- Davant l' actuació dels altres partits, el regionalisme salvarà a Catalunya

LA RAÓ EN LA LLUITA

Com se deia en el manifest publicat per la Junta Directiva del «Centre Catalànic» anunciant la presentació d' En Santiago Masó pel districte de Girona, el Regionalisme gironí havia guardat silenci.

Es que 'l Regionalisme té avans que tot aquella disciplina que per lo vist escasseja extraordinàriament en altres estols polítics. I malgrat les ansies freturoses que tots sentíem de lluitar ardentment amb l' entusiasme de la joventut i del ideal, sabíem refrenar els impulsos propis, i la nostra boca restava silenciosa per el manteniment de la paraula empenyada.

Per la dignitat propia ens resignarem a sacrificar-nos callant i esperant arma al braç. Per a acreditar-ho i a qui ho negui posarem a la disposició del qui vulgui cartes, actes de Junta i comunicats.

En la lluita electoral el Govern se prepara per a donar la batalla més virulent i ample a Catalunya. Es ja aquesta vella norma dels calamitosos Governos d' Espanya: destruir tot lo que signifiqui un alé de vida i renovació.

I el Govern d' En Romanones i del Alba per a donar amb més ventatja la batalla a Catalunya, s' aliava ignominiosament amb totes les oligarquies polítiques, velles desferres que 's reviscolaven amb reproduccions de lluites passades. Des de En Cerralbo fins a En Lerroux tothom feia bracet amb el comte de Romanones, i rebrollaven totes les males arts del caciquisme.

La «Lliga Regionalista», era contra qui la creuada centralista se personificava més, per ser el Regionalisme l' encarnació més pura i genuina del esperit de nostra terra.

I la «Lliga Regionalista», amb la seva política tan digne i seriosa, va respondre al retre del Govern, acceptant la lluita allí on convingués per honor i dignitat. I plantejà una intel·ligència amb la Junta Regional Jaumista, composta pels elements més sensats del tradicionalisme català, entenen molt lògicament que defensors els estols regionalistes i jaumins d' interessos i de ideals molt afins. No era ni polític ni natural la guerra que prediquen els jaumins impolítics i desorientats.

Ja pactada l' intel·ligència s' acordà

que en la *Provincia* de Girona els regionalistes lluitessin per Vilademuls i els carlins per Girona, apoiant-se mútua i reciprocament.

Prò aquest criteri tan racional, fou impugnat ja des d' un principi per la Comissió de la Junta Provincial de Girona, que sense desautoritzar a ningú consentí la propaganda oberta, sense cap justificació, que significats elements jaumistes veïen fent a favor del candidat *lliberal*, desconegut i encasillat senyor Ballbé.

Malgrat aquesta actitud tan reprovable i il·lògica, el Regionalisme callà, perquè consueïa que 'ls que tal feien anaven impulsats per motius de conveniència i de despit. Després se dirigí en queixa a la Junta Regional, que assegurà el compliment del compromís.

Mentre això succeïa la Junta Provincial demorava amb evident intenció el proclamar el candidat per Girona, designant per fi al senyor Vilahur que premeditadament s' avenia a fer el paper d' encubridor.

I el temps anava passant... i a Vilademuls se recrudeïen, les malvolences de part dels carlins contra el Sr. Rahola, i el Regionalisme malgrat la seva situació desairada, per a mantenir la paraula enmudada i s' aprestava resignadament a apoiar al candidat senyor Vilahur, com aixís se digué d' una manera oficiosa.

Prò quan la Junta Regional anava a imposar la seva autoritat per a fer honor a la seva paraula, el comte de Romanones, l' aliat del Jaumisme, influí poderosament.

I el senyor Marqués de Cerralbo a cambi d' un vergonyós apoi en alguns districtes, acatà la consigna del Govern *lliberal*, i desautoritzà a la Junta Regional intel·ligenciada amb la «Lliga», i acceptà la seva dimissió.

La Junta de Girona proclamava a *D. Dalmacio Iglesias* i *Garcia*, declarat en rebeldia i ja batut una vegada per la voluntat sobirana dels electors del districte de Girona.

Dimitida la Junta Regional, amb qui s' havia empenyat la paraula, triomfant

En Romanones àrbitre del Jaumisme espanyol, proclamat en consecuença *Don Dalmacio*, el Regionalisme català, i en per tant el gironí quedaven en llibertat complerta d' acció.

I fou aleshores quan tingueren realitat secretes freturances i s' aprestaren els regionalistes a intervenir en la lluita activament.

No podia consentir-se en continuar en posició tan desairada; no podia passar-se per un manament tan notable de patriotisme i dignitat; no podia permetres's que 'l districte de Girona, se vegués una vegada més orfe d' un representant digne d' ell; no podia consentir-se un nou triomf dels *forasters* i dels polítics despresgiats, no podia consentir-se en veure com era trepitjada i escarnida la pública opinió sensata i patriota.

El Regionalisme era l' únic que podia donar el cop; el Regionalisme era el senyalat per tothom per alliberar el nostre districte.

I el Regionalisme que mai ha desmentit els seus sentiments acceptà el lloc que en la lluita li pertoca, i amb ardiments extraordinaris na començat amb èxit asombrós la campanya electoral, presentant a un home anatesi dels seus adversaris, un home digne del nom que porta i de la terra que 'l sustenta, es aquest En

Santiago Masó i Valentí

Elector: ara que ja sabs el motius que 'ns porten a la lluita; ara que ja coneixes el procés fins al moment actual; ara que ja tens un nom per a votar, pensa que la qüestió política, que l' etiqueta *partidista*, se converteix en una representació i una *etiqueta d' investigació popular, essencialment gironina*.

Compara i sospesa; avans de resoldre tingués seny i pensa en Girona i en lo que 'ls seus representants han sigut.

Compara i sospesa elector, la serietat amb que na obrat i obra el Regionalisme, amb la lleugeresa, l' indecisió, els petits movils que impulsen a la generalitat dels altres partits polítics.

Compara i sospesa: la veu nostra es la veu puríssima de la Veritat.

Retem a qui pugui desmentir tot quan hem dit, referent al procés de les coses, que ens ha portat a la lluita.

La raó ens es favorable i aquesta raó es la nostra gran força.

I la raó sempre triomfa.

L'ACOBLEMENT DE L'ODI

Es característica de la lluita vinenta, en els varis districtes per ahont se presenten candidats regionalistes, la intel·ligència, la coalició, l' acoblament enfront d' ells d' un suma de forces heterogenies, barreja d' elements que pertanyents a estols polítics diversos i fins antitètics en la significació, encara que no en el temperament i en la manera de situar-se, batallen junts, malgastant energies que esmerçades en la propaganda de llur programa polític, farien adquirir a n' aquest adeptes en primer lloc, i, més tard, situació preponderant en l' equilibri dels llocs a ocupar per les distintes fraccions polítiques de la provincia.

«Què 's lo que 'ls uneix, preguntaran molts, quin es l' aglutinant que 'ls cohesionava a n' aquets elements obligats a combatre's ells amb ells, impossibles de barrejar-se, a semblansa de l' oli i l' aigua, i que no obstant, malgrat lo susdit, s' avenen, pacten i acoblen llurs esforços? ¿Serà un guany material o perfil econòmic com molts suposen? ¿L' esperança de poder satisfer vanitats ridicules o la presumpció de creure's valor positiu que decanta i decideix la sort d' una representació? Nosaltres no negarem la possibilitat de que algú venguí una heretatge, que de tot pot calificarse el patrimoni de l' ideal i de la consecuença i llealtat polítiques, per un miserable plat de lletíes, ni menys hem de refusar com a equivocada l' explicació de que la perspectiva d' un faixí i d' un bastó de mando fassi renegar de conviccions manifestades publicament, pro, per sobre de tot això, trovém com a més justa i més aprop de la veritat la rahó de l' hostilitat contra les candidatures genuinament catalanes en l' odi contra l' afirmació que significa el regionalisme, contra l' esperit constructiu d' aquest enfront i en contra de l' esterilitat e impotencia que distingeix i caracteritza tota una vida passada en dir mal dels altres, excusant aixís la passivitat propia, enfront i en contra de les habilitats de consuetut en els polítics anomenats llests i aprofitats professionals de la política, quin únic ideal ha sigut sobreposar-se als del seu grup per a fer predominar el seu criteri particular i especialíssim, encara que amb aquest se perjudiqui el partit i s' anorrei tot un sistema, al qual primer s' ha procurat enfosquir-lo, minant lo amb un constant i persistent descredit.

El triomf d' En Santiago Masó, representa la lliberació del fins avui desgraciat districte de Girona.
¡Recordeu-ho, electors!

CANDIDATURA REGIONALISTA PER LA PROVINCIA DE GIRONA

DISTRICTE DE GIRONA

Santiago Masó i Valentí
ADVOCAT

DISTRICTE DE PUIGCERDA

Eusebi Bertrand i Serra
FABRICANT

DISTRICTE DE SANTA COLOMA

Joan Ventosa i Calvell
ADVOCAT

DISTRICTE DE VILADEMULS

Pere Rahola i Molinas
ADVOCAT

COMENTARI

¿QUINS SON ELS PERTURBADORS?

El diari jaumí *El Norte* s' ocupa de la presentació de la candidatura regionalista i l' anomena candidatura perturbadora, en el sentit de perjudicar an els jaumins del senyor Iglesias. Es natural que *El Norte* i la part dels jaumins que'l segueixen, tiri aigua al seu molí, però ja no es tan natural, que grauitament, com es de costum en ells, fassin afirmacions tan mancades de veritat, que desduïen de la serietat d' un periòdic que vol ser orgue d' un partit tan respectable com ho es el tradicionalista.

¿Quins son els perturbadors? Amb la sinceritat de sempre nosaltres opinem tot al revés que'l confrare orgue d' una part del jaumisme, i com nosaltres, opina també la pública opinió conscient.

I la pública opinió conscient i nosaltres, senyalem a la candidatura del senyor Iglesias i García, com la candidatura del home perturbador; del causant de la divisió de les dretes a Girona; del que's causa ocasional de la divisió del tradicionalisme català i gironí; però aquest últim aspecte ens compleurem en parlar-ne en successives ocasions.

Sobre les espatlles del Sr. Iglesias i García i sobre la dels seus seguidors incondicionals, pesa doncs com una llosa,

la responsabilitat d' aquesta divisió.

* * *

Quan s' anuncia per vegada primera la presentació del senyor Iglesias i García per el districte de Girona, recordi tothom que fou decididament apoiat pel regionalisme gironí; es que aleshores el senyor Iglesias se presentà com un genuí representant del element de dre'a, i tan com el que més, el regionalisme s'aprestà a donar-li el concurs de la seva força.

El senyor Iglesias, sens dupte perquè era nou i desconegut, mereixé la simpatia de tots els elements d' ordre, que com hem dit ja el votaren entusiàstica i eficaçment.

I triomfà el senyor Iglesias, i el senyor Iglesias anà a les Corts i el seu nom obtingué gran ressonancia mercès principalment a la propagande de les ments humorístiques. I ben prompte també s' accentuà una gran malevolença pel Regionalisme, que's vegué posposat per la política que a Girona i fins a Barcelona inicià el senyor Iglesias.

Vingueren després unes eleccions municipals, les del Novembre de 1913, i el regionalisme, amb perfecte lògica intentà anar a la lluita coaligat amb els tradicio-

Els candidats regionalistes son els que ofereixen més garanties per Catalunya i per el districte.

nalistes. Però aquestos anaven dirigits pel senyor Iglesias i pel senyor Font, en l' esperit dels quals predominava un marcat sentit hostil per nosaltres; i al rebre l' invitació dels regionalistes, *sols oferiren un lloc* en les candidatures de coalició jaumina-conservadora.

I aixó que era com un escupinada de menyspreu, que era com una almoïna, fou decorosament rebutjat pels regionalistes, que tenen certament un concepte més alt, de la dignitat propia i el de la seva comunió.

En política la gracia de l' almoïna es sempre denigrant.

Començà la campanya electoral, dirigida pel senyor Iglesias en persona, i la seva orientació fou la de la grolleria, i la del insult, tan que un periòdic, ben poc crupulós, com *Heraldo de Gerona* deia: «Hemos observado la contienda habida entre *Diario de Gerona* y *El Norte*. *Este último ha atacado a los regionalistas de una manera indecorosa e indigna de la lides periodísticas; su campaña ha sido de difamación, rayana en la blasfemia.* *Diario de Gerona* en cambio etc.»

Aquesta norma traçada pel Sr. Iglesias i els seus, que no era en veritat gens cristiana, provocà els seus resultats naturals. L' opinió gironina se revoltà davant tanta indignitat, i castigà al jaumisme del senyor Iglesias amb una derrota exemplar.

Des de aleshores se feu impossible l' unió de les dretes a Girona; un abim les separava. *Aquest abim era la dignitat del Regionalisme gironí, ofès en lo més sagrat de l' ànima.*

La divisió se confirmà en dues eleccions més: les generals de 1914 en les que la política desatentada del jaumisme estil senyor Iglesias rebé la sanció de la opinió general; i les passades eleccions municipals en les que s' accentuaren les diferencies provocades per la política del senyor Iglesias.

* * *

I aquí tens elector, una rapidíssima incursió per coses que estan en la memoria de tots; aquí tens un breu resum dels fets capdals que han separat als elements regionalistes i jaumins de Girona.

Les causes de la divisió perduraran sens dupte.

El causant de tot es el senyor Iglesias amb la seva política d' hostilitat contra els regionalistes.

Aquestos no han defugit mai l' unió lògica amb el veritable i genuí tradicionalisme, com provarem dintre poc.

Ara altre vegada els jaumins del senyor Iglesias han triomfat i la tònica que donen a la lluita actual, es una re-rudeïxensa de les violencies passades.

Tampoc els regionalistes en tenen la culpa.

Es per aixó, que per estar carregats de raó, ben alt, ben clar podem senyalar amb el dit als que son perturbadors; als que son causa de la divisió de les dretes a Girona.

Tingau-ho en compte, elector, i obra en lògica consecuencia.

PONS

En el camp Jaumista

Copiem de *El Correo Catalán* del passat dissapte:

DIMISIÓN DE LA JUNTA REGIONAL TRADICIONALISTA DE CATALUÑA

Terminado por la Junta Regional Tradicionalista de Cataluña el plan general para las próximas elecciones de Diputados a Cortes y Senadores, y esbozadas las coaliciones, según la situación especial política de cada provincia, iba a luchar, con todas las probabilidades de éxito, presentando candidatos a la diputación a Cortes por los distritos de Barcelona (capital), Berga, Gerona (capital), Olot, Borjas Blancas y Tarragona (circunscripción), y candidato por una senaduría en las provincias de Barcelona y Gerona.

Comunicado el plan general acordado al señor Jefe-Delegado, surgieron importantes discrepancias de criterio con el Excmo: señor Marqués de Cerraibo, que, acentuándose más tarde, obligaron a la Junta regional a presentar en pleno la dimisión el día 20 del actual, por no permitir la seriedad política y la dignidad personal de la misma, **aceptar la designación de un candidato, en abierta y pública rebelión, casi hasta ayer, con todas las autoridades del partido y romper, sin justificado motivo, con los compromisos contraídos.**

Reiterada por dos veces la dimisión, el señor Jefe regional recibió en la madrugada de ayer un telefonema del señor Jefe-Delegado admitiendo la dimisión de la Junta regional.

El amor a la Causa y al R... nos tiene trazado el camino.

La disciplina nos impone ahora el silencio.»

* * *

D. Pere Llosas i Badia, ex-diputat a Corts *tradicionalista* per Olot i a.tual candidat pel mateix districte, ha enviat el següent telegrama:

NORTE Gerona — *Aceptada dimisión Junta Regional de la que formaba parte, presentada precisamente por motivos discrepancia con Junta Gerona, entiendo deber delicadeza personal y cortesía dignos compañeros Regional, hacer público, que si bien sostengo*

La victoria d' En Santiago Masó, es la victoria de Girona.
Qui no contribueixi a ella no serà bon català, ni bon gironí.

Intercepteu d' un cop la trista farça dels nostres representants a les Corts. Votem als candidats regionalistes.

La lluita es entre En Masó i En Pozo.
Qui voti al jaumí, vota al republicà.

candidatura con carácter de siempre, la considero desligada Comisión Permanente Junta Gerona, CUYAS OPI-NIONES NO TENGO LA FORTUNA DE COMPARTIR.—P. LLOSAS BADA.

Aquest telegrama es realment fatal per l'obra empresa per la Junta de Girona, en la que hi ha triomfat el criteri d'homes com D. Dalmacio i En Font i Fargas, que tenen avans que tot l'enemiga per la Lliga.

Prò a més de fatal es e ificant lo que passa en el camp jaumista.

El candidat D. Dalmacio se veu doncs en una situació desairadíssima.

Devant de tot lo qual son molts els jaumistes gironins, que descontents de l'actuació del senyor Iglesias (Dalmacio), i no volguent apoyar a un indisciplinat, se decideixen a no votar-lo.

Lo que fa que aquest senyor tingui la cosa molt perduda.

Males armes

Parlavem en la nostra derrera edició de les armes que empleien els *polítics desaprensius* que fan la campanya del senyor Ballbé de Gallart en el districte de Vilademuls.

Parlavem també de que els elements jaumins que apoiem la candidatura del encasillat senyor Ballbé, no poden justificar per cap dels tres lemes de la bandera tradicionalista, la seva campanya desatentada d'enemiga al Regionalisme.

I ja que no d'una manera justificada, pretenen amparar-se amb la calificació d'esquerrà que llicenc demunt del candidat regionalista senyor Rahola.

Es curiós i edificant: fins ara creiem que les lleis divines i que les clares i terminants manifestacions dels Pontífexs Supremes, eren unes i eren introvertibles, per tot bon cristià.

Prò ara sembla que son objecte a' interpretació bastant lliure i diversa per part dels que apoiem al senyor Ballbé.

Ara sembla que allò de que *'l liberalisme es pecado* mantingut a peu i a caball per els tradicionalistes, es lletra morta pels jaumins que apoiem al senyor Ballbé de Gallart; ara sembla que sostenen un altre principi ben diferent, molt semblant a la norma del lliure examen del Protestantisme; aquest principi pot anunciar-se aixís: *quant la conveniencia política i particular ho aconsella, s'ha de mantenir la voluntat lliure, al servei de aquella conveniencia.*

La regla primordial de les normes pontificies és que s'ha de donar el vot al millor o al menys dolent dels candidats que s'presenten i que tinguin pro-

habilitats de sortir el legítim.

La conducta dels jaumins que apoiem al senyor Ballbé, no està pas en concòrdia amb aquestes normes del Vicari de Jesu-Crist; la conducta dels jaumins que apoiem al senyor Ballbé, no està pas en harmonia amb aquelles paraules de Pius X a *El Correo Catalán*, quan deia: «Pres-teu sempre vostra més ferma adhesió a les ensenyances i preceptes de l'Església Catòlica.»

I malgrat tot els *desaprensius* i els *ilusos* no donen el braç a torça i continuen impertèrrits la seva conducta suïcida.

I malgrat tot el senyor Ballbé, segueix comptant amb l'apoi de varis significats jaumins.

¿Es que 'l senyor Ballbé no ostenta la lliureia de lliberal? Es que per ventura no pertany an el partit del compte de Romanones, autor de la llei d'Associacions i del *Candado*, encara que avui vagi vergonyosament de bracet amb ell el Delegat de D. Jaume?

¿Es que el senyor Rahola no es cent voltes millor que 'l senyor Ballbé?

¿Es que per ventura es cristià i es lícit, esgrimir la falsetat com a arma, diguent que 'l senyor Rahola ha vessat heretgies en *El Poble Català*, quan no ha fet mai cap article en aquest diari?

¿Es que 'ls principis religiosos poden veure's escarnits per els desaprensius, que amb atribucions que no poden ostentar, parlen *ex cathedra*, dogmititzant i anatematitzant?

¿Es raó d'obediencia al Pare Sant, precindir quan convé de les seves prescripcions i de les seves normes?

¿Es que s'pot creure seriament que un sobrevingut, que un innominat políticament, pugui vencer a un home dels prestijis del senyor Rahola; fill del districte de Vilademuls; resident frecuentment en ell; comptant amb positives relacions polítiques i particulars?

Si hi ha algú que pugui desmentir tot aixó, que ho fassi. Des de ara la veritat i la justícia caminen amb passa ferma, fins arribà al cim alt proper, on hi ha la victòria del ideal.

Pensa bon elector de Vilademuls, que no hi ha res tan perfidiós com la falsetat, l'enveja i l'egoisme.

Pensa que t'has d'inclinar pel el cantó de la raó i de la justícia; pensa i decideix.

Que si aixís ho fàs ben lliure de preocupació, no votaràs al lliberal, inominat i sobrevingut polític senyor Ballbé de Gallart, sinó que votaràs al fill de Rosas, i pres.igiós parlamentari En Pere Rahola.

Entre un de casa i un foraster; entre un polític veritat i un inèdit; entre un lliberal d'En Romanones i un regionalista: *tria, que l'elecció no es difcil.*

Ni Deu, ni la Patria, ni el Rei, aconcellan a que 's voti a Vilademuls, al encasillat lliberal Ballvé.

AGRE-DOLÇ

L'important diari tradicionalista *El Correo Catalán* de Barcelona, en la seva editorial d'ahir publica un article titolat **¡ROMANONES, NO!** amb el que inaugura la seva campanya electoral. L'esmentat article acaba aixís: «De pié, pues, los catalanes dignos y los patriotas honrados, hemos de recoger el guante que al rostro nos arrojan los anatematizados. ¡No hay cuartel! Y los *jaimistas entusiastas*, como siempre, ¡a la cruzada de esta campaña antiromanonista que, por la Patria y la neutralidad en peligro, se impone! al grito formidable de ¡ROMANONES NO!!»

¿Qué diràn els jaumistes que apoiem al senyor Ballbé a Vilademuls? A pesar de no poguer dir res continuaran sens treva la seva campanya contra el senyor Rahola. *Benissimo.*

S'anuncia i es segura la presentació de la candidatura del senyor Gultresa d'Amer, amb caràcter radical.

Els motius que obliguen al senyor Gultresa a presentar la seva candidatura no son per ningú desconeguts.

Polítics com el senyor Pozo son més que res motiu de tristesa i d'inutilitat per un districte.

Les candidatures dels forasters, son un insult per Catalunya.

Fins el senyor Lerroux invoca la dignitat política contra el senyor del Pozo.

Vàrem heure esment de que Girona tenia un Diputat a Corts que s' diu *Fernandas del Pozo i del Riu*, vuit dies avans de disordre s' les Corts, amb motiu d'unes subvencions a Colonies escolars, que va otorgar el Govern de Romanones a aquell senyor, a fi d'ajudar-lo en la seva campanya electoral.

Se veu que 'l senyor Pozo no s'havia recordat fins ara del districte de Girona. ¡La llàstima per ell és que ha fet tard! Pobre senyor.

El dissapte passat và començar la campanya electoral a favor d'En Santiago Masó, i unes fulles voladores anunciaven també a l'opinió la fausta nova.

L'acullida que tingué fou asombrosa. Tots els llavis dels bons gironins s'obrien per a pronunciar un *¡Gracies a*

Deu! fervorós; tots els rostres resplandien una alegria franca i sincera; tots els pits generosos enfondien el respír com qui s'treu un pès de sobre.

L'opinió gironina s'orientava; i arreu sentin espontànies i explícites manifestacions, surgides d'homes de condició diversa, pertanyents a altres estols polítics uns i altres sense ostentar cap filiació en política.

L'exit de la candidatura d'En Masó, es l'exit del poble, es l'exit de la Ciutat, desitgen i volen l'exit del seu fill, que s'el qui millor pot representar al poble i a la Ciutat.

I la bona nova corrent triomfalment de boca en boca, portà un primer indici, un primer auguri del triomf de la candidatura d'En Masó.

Han passat quatre dies i amb esforç infatigable se treballa ardidament per la nostra candidatura, que es la candidatura popular i de Girona.

Els propagadors espontanis que volen el triomf d'un gironí fan feina continuada, i a fóra en els pobles, se confirma d'una manera esplendorosa aquells indicis i aquells auguris amb que Girona rebé la nova de la presentació d'En Santiago Masó i Valentí.

Els contraris, jaumins i republicans, comencen ja a viure l'intranquil·litat d'un horitzó prenyat d'averanys per ells sinistres.

Es que una aurora nova, plena de joventut i vida, s'alça en el firmament de Girona, amb els estels d'una pròxima i definitiva lliberació.

¡Pensa en aixó elector, i vota!

Corones dentals Audouard

de 21 Kts., fetes a mida i col·locades en dos hores, estalviant viatges i visites inútils.—De 20 a 30 pessetes.

Estudis i dictàmens radiogràfics

d'anomalies de la dentició en els infants i d'enfermetats dels ossos i demés desordres de les sinuositats bucals

PONTS - BRIDGES - INLAYS

i treballs d'or a preus convencionals.

St. Francisco 12-1er. -- GIRONA

Forres - Imprenta - Gerona

L' Iglesias es el causant de la divisió de les dretes a Girona, i alhora la del partit tradicionalista.

La candidatura de l' Iglesias, es una candidatura de rebeldia.

GRAN FÀBRICA

d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes

JAUME REGÁS

Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIAde **RAIMONDA CREUHET**

Rambla Llibertat-22 - (Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i gorres de totes classes.

Trajos per a nens**F. SOLÀ****Optic i Joier**

Rambla de la Llibertat, - 26

GIRONA

Busquets i Llapart

BANQUERS

Ciutadans 5 i Ferreries Velles 6. - GIRONA

Telefons: Urbà, 88 - Interurbà, 53

Comprém i veném, a l'acte, tota classe de valors nacionals i estrangers.

Realitzém, amb gran ventatja, totes les operacions de

BANCA, BORSA, CANVI, VALORS i CUPONS

Dalman Carles,
Plà i Cia.

Editors. -- GIRONA

Fabrica de Galetes i Biscuits

DE
SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telèfon 204 - Figuerola 33. - GIRONA

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars.

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid.

Carrer de la Forsa, 8, 1er. - Girona

Telèfon interurbà núm. 40

ESMERAT SERVEI D' AUTOS
I COTXES DE LLOGUERDE
J. PLÉ, BOSCH Y Cia,

Ciutadans, 10 i Ronda Figuerola

Telèfon 221 Telèfon 236

Especialitat en carruatges per a empreses particulars i oficials, casaments, bateigs i enterraments, etc., etc.

Economia en els preus

GRAN ESTABLIMENT
de **MANUEL PUJADAS**

Antiga CASA BONET, fundada en 1840

Abeuradors 10 i 12

Rambla de la Llibertat, 39

GIRONA

Camiseria, Merceria, Perfumeria, Llenceria, Optica de Precisió

nmens assortit en Corbates, Teixits i genres de punt per a la temporada d'hivern
ESPECIALITAT EN ELS ENCÀRRECS

SABÓNS*Barangé*BARCELONA,
GRANOLLERS, GIRONA**Alfred Ferrer**

SASTRE-MODISTO

Plaça Constitució, 4, 1^{er}i Plaça Bell-lloch, 2, 2^{on}

GIRONA

IMPREMTA
I **LLIBRERIA****D. TORRES**: **OBJECTES** :
D' **ESCRIPTORI**

GIRONA PL. CONSTITUCIO, 9

SASTRERIA SMARTde **J. Fernandez**

Ciutadans - 18

Tall inmillorable.
Les mes altes novitats
en tota temporada

Perruqueria de
R. CARBÓ

Ciutadans, 16 (Hotel Italians)

Especialitat en el tall del cabell i barbu

Servei esmerat

i antisèptic.

Abonaments
especials**Estanislau Aragó**

Procurador dels Tribunals

Ciutadans -- 5. -- GIRONA

De 9 a 12 i de 6 a 9

Josep M.ª Riera i Pau

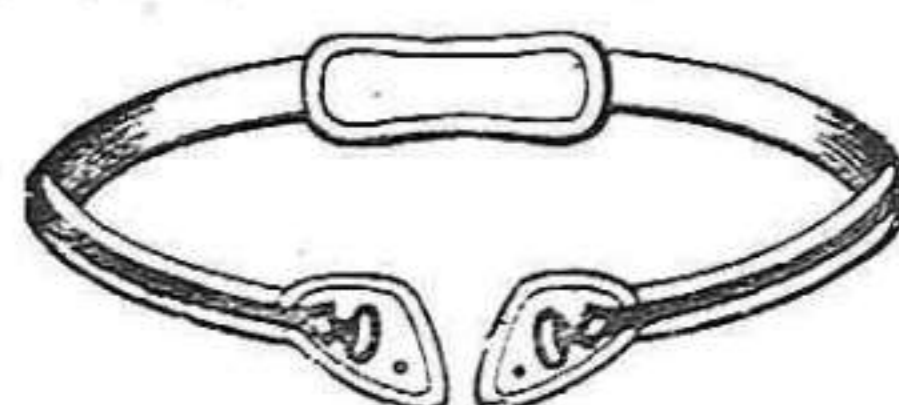
Metge Especialitzat en Malalties de

GOLA, NAS i ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1 - 1er

(cantonada a la plaça del Vi)

LA CREU ROJAFARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA**F. de A. Roca**

Gabinet Ortopèdic per a la col·locació de tota mena d'aparells per a corregir les deformitats dels O.S. i M.A.

Especialitat i grans existències en

Braguers i Falxes ventrals

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS

PERIÒDIC SETMANAL

Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Girona trimestre	1'50 ptes
A fora	2'00 "
Numero solt	0'10 "